

ТМ	Г. XXX	Бр. 2	Стр. 327 - 328	Ниш	април - јун	2006.
----	--------	-------	----------------	-----	-------------	-------

Реч са промоције
Примљено: 13.03.2006.

Осман Балић
СО "Медијана"
Ниш

ЧАСТ ЈЕ НАГРАДА ЗА ВРЛИНУ*

Постоји једна стара, заборављена ромска пословица која каже: "Част је накнада за врлину."

Професор Лука Прошић јесте пријатељ Рома. Стварни пријатељ.

Почело је то пријатељство вероватно много пре но што показује стара пожутела фотографија из архиве Друштва Ром у Нишу. На њој су Саит Балић, тада вођа ромског покрета еманципације, и Лука Прошић, онда уважени професор филозофије и филозофије марксизма на Универзитету у Нишу. Од тих 70-их година прошлог века до сада прошло је скоро 30 година. Била су то времена када се у овој земљи – "од Ђевђелије до Триглава" – рађао светски покрет Рома, а у Србији одржавале Смотре културних достигнућа Рома.

Било је то у Нишу и нигде на планети. Дефиле градом, заустављен саобраћај, Нишлије на прозорима и терасама машу разиграним Ромима из десетак градова Србије. Трубе, стихови, сликари и вајари, шалваре и ромски језик на Летњој позорници пред 3000 људи, грађана Ниша.

Тада у Бугарској "није било Рома". Ни у Румунији, ни у Пољској, ни у Мађарској, а камоли у Немачкој, Француској или Шпанији. Било је Цигана.

Један "мали" народ тражио је свој пут, своје право и пријатеље.

Данас има Рома у свим земљама Европе. Има их и признати су.

Живе лоше, али постоје.

А нама је увек било важније бити но имати.

У том битисању пријатеље не заборављамо.

Ценимо срећу филозофирања и игре, игре мисли и дилема,

То својеврсно "синкопирање" у начину живота Рома препознајемо у делу Ромски есеји.

Једна друга ромска пословица вели: "Кад човек побели, његова срећа процвета."

Нама у Друштву Ром "Саит Балић" из Ниша било је задовољство да учествујемо у срећи нашег професора Луке Прошића.

uyromcentar@bankerinter.net

* Слово изговорено на промоцији књиге Луке Прошића, *Romski eseji* (Друштво Ром "Саит Балић", Ниш, 2005), одржаној 21. фебруара 2006. у Коларчевој задужбини, у Београду.

* * *

Ја сам поносан што сам допринео издавању књиге из три разлога.
Најпре, др Прошић је био пријатељ споменутог Саида Балића, мога оца.
Затим, предавао ми је на факултету и код њега сам положио филозо-
фију марксизма.
И, најзад, вредна публикација се појавила у мом граду, који је по
много чему и данас првак у еманципацији и интеграцији Рома.